

Arrest

nr. 219 714 van 12 april 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 22 januari 2019 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor verzoeker en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 november 2018 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 22 januari 2019 verklaarde de gemachtigde deze aanvraag onontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 29.11.2018 bij onze diensten werd ingediend door :

*A., F. (R.R.: ...)
Geboren te (...)
Nationaliteit: Nigeria
(...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Het document ondertekend door Dr. V.G. bevat geen link met een identificeerbare patiënt aangezien er geen identiteitsgegevens van de patiënt op het document vermeld staan. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als een medisch getuigschrift en blijft betrokkene in gebreke van het voorleggen van een standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij licht dit middel toe als volgt:

“1. Door de verzoekende partij werd op 29 november 2018 een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend.

Bij deze aanvraag werd het standaard medisch attest (gevolgd als stuk 2), opgesteld door Dr. A.V.G., toegevoegd. Dit standaard medisch attest werd opgesteld op 27 november 2018 en voorzien van de duidelijke identificatiegegevens van verzoeker.

Naast de standaard medisch getuigschriften, voegt verzoeker twee bijlagen: een verslag van Dr. D.M. van 6 november 2018 (gevoegd als stuk 3) en een röntgenfoto van verzoeker (gevoegd als stuk 4).

Deze stukken maken integraal deel uit van deze aanvraag.

Verzoeker werd gediagnosticeerd met scoliose. Dit is een zijdelingse verkromming van de rug (de wervelkolom), waardoor één of meer bochten ontstaan.

De wervelkolom bestaat uit wervels en tussenwervelschijven. Zowel de wervels als de tussenwervelschijven kunnen op latere leeftijd in kwaliteit achteruitgaan. Daardoor kan een rug scheef of krom groeien. Ook mensen die al op jonge leeftijd een scheve rug hadden door scoliose, kunnen op latere leeftijd verergering van de kromming en meer pijnklachten van hun rug krijgen. Deze deformiteiten van de wervelkolom bij volwassenen wordt omschreven als een degeneratieve scoliose.

Door Dr. D.M. wordt gesteld dat er sprake is van een: “scoliose dubbele curve dorsaal 37° lumbaal ongeveer 43”. Er is sprake van een reeds “uitgesproken degeneratief lijden dorsaal met

syndesmofyten++". Daarnaast maakt Dr. D.M. nog melding van een beenlengte verschil van meer dan één centimeter (zie stuk 4, zoals gevoegd bij de aanvraag).

Door Dr. A.V.G. wordt deze diagnose bevestigd. Onder punt B van het standaard medisch getuigschrift wordt vermeld "scoliose + degeneratief lijden + syndesmofyten + beenlengteverschil" (zie stuk 3, zoals gevoegd bij de aanvraag).

Nog het meest duidelijk is de röntgenfoto die door verzoeker werd gevoegd onder stuk 5.

Ten gevolge van deze aandoening, heeft verzoeker te kampen met pijn. Zo nodig, dient hij hiervoor pijnstillende medicatie te nemen. Zijn toestand zal echter niet verbeteren, integendeel. Het valt te verwachten dat verzoeker bij het ouder worden hier meer en meer last van zal krijgen (zie stuk 3 en 4, zoals gevoegd bij de aanvraag).

Naast pijn, heeft verzoeker te kampen met een verminderde mobiliteit en levenskwaliteit (zie stuk 3 en 4, zoals gevoegd bij de aanvraag).

De ernst van de ziekte van verzoeker blijkt dan ook uit de bijgebrachte attesten en verantwoorden de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

2. Door de verwerende partij werd de aanvraag van de verzoekende partij op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard.

Als rechtsgrondslag wordt verwezen naar artikel 9ter, §3, 3° Vreemdelingenwet:

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

Als feitelijke motivering wordt gesteld dat "het document ondertekend door Dr. V.G." geen "link" zou bevatten met een identificeerbare patiënt aangezien er geen identiteitsgegevens van de patiënt op "het document" zouden vermeld staan.

De gemachtigde verwijst naar het standaard medisch getuigschrift van Dr. V.G. van 27 november 2018 (gevoegd als stuk 3 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet) wanneer er wordt gesproken over "het document".

De gemachtigde besluit, na het maken van deze vaststelling, als volgt: "Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als een standaard medisch getuigschrift en blijft betrokkene in gebreke van het voorleggen van een standaard medisch getuigschrift".

3. De verzoekende partij merkt vooreerst op dat de bestreden beslissing enkel bovenvermelde rechtsgrond (artikel 9ter, §3, 3° Vreemdelingenwet) inroept.

Gelet op de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, baseert de verzoekende partij zich hierom op deze artikelen om het betoog van de verwerende partij op haar rechtsgeldigheid te beoordelen.

Het kan niet worden aanvaard dat de verwerende partij gedurende de procedure nog andere rechtsgronden zou inroepen, aangezien dit aan a-posteriori-motivering zou betreffen. Een degelijke a-posteriori motivering kan niet in aanmerking worden genomen in het kader van het aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verleende wettigheidstoezicht.

4. Artikel 9ter, §3, 3° Vreemdelingenwet wijst erop dat de aanvraag tot machtiging van verblijf van verzoekers enkel onontvankelijk kan worden verklaard indien, ofwel het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag ofwel indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet stelt als volgt:

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard omdat de “het document” (het standaard medisch getuigschrift van Dr. V.G. van 27 november 2018, gevoegd als stuk 3 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet) geen link zou bevatten met een identificeerbare patiënt aangezien er geen identiteitsgegevens van de patiënt vermeld staan.

Er wordt dus, vooreerst, niet gesteld dat het standaard medisch getuigschrift niet zou voldoen aan de vormvoorwaarden, dat het getuigschrift niet ouder is dan drie maanden voorafgaand de indiening ervan, dat het getuigschrift de ziekte niet zou vermelden evenmin als haar ernst en de noodzakelijk geacht behandeling.

De gemachtigde stelt enkel en alleen dat het voorgebrachte standaard medisch getuigschrift geen link zou bevatten met een identificeerbare patiënt omdat er geen identiteitsgegevens van de patiënt vermeld staan.

Het kan niet worden betwist dat het standaard medisch getuigschrift van Dr. V.G. van 27 november 2018, gevoegd als stuk 3 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, aan de verwerende partij werd overgemaakt. Het standaard medisch getuigschrift van 27 november 2018 stelt op haar laatste blad: “aantal bijlage bij huidig attest: zie bijlage”. Bij de aanvraag werd een verslag gevoegd van Dr. D.M. van 6 november 2018 (zie stuk 4). Dit verslag bevat op duidelijke wijze de persoonsgegevens van de verzoekende partij zodat het onbegrijpelijk is dat de verwerende partij stelt in de eerste bestreden beslissing dat er geen link is met een identificeerbare patiënt omdat er geen identiteitsgegevens vermeld zijn.

De eenvoudige lezing van dit verslag geeft voldoende aanduiding dat het de verzoekende partij betreft.

Dit geldt des te meer nu het standaard medische getuigschrift werd ingediend met begeleiding van een uitgebreide aanvraag waarbij de toegevoegde stukken genummerd zijn en waarbij duidelijk kenbaar werd gemaakt voor wie de aanvraag werd ingediend.

De stukken zijn niet in hun gehele lezing beoordeeld en niet correct beoordeeld.

Rekening houdend met de lezing van het standaard medische getuigschrift hetgeen verwijst naar het medisch verslag en rekening houdend dat geen medisch verslag is waar de naam en identiteit van de verzoekende partij niet staat vermeld is de eerste bestreden beslissing onzorgvuldig en kennelijk onredelijk genomen.

Een schending dient daarom te worden vastgesteld van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, samengelezen met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

5. De verzoekende partij wijst er vervolgens nog op dat het in artikel 9ter, § 1, vierde lid en § 3, 3° van de vreemdelingenwet bedoeld standaard medisch getuigschrift waarvan de vorm is vastgelegd met het koninklijk besluit van 24 januari 2011 niet uit dat een bijlage wordt toegevoegd en blijkt niet uit de wettekst dat de identiteitsgegevens niet mogen vermeld zijn op de bijlagen.

Derhalve moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet op een correcte feitenvinding steunt en dat de eerste bestreden beslissing kennelijk onredelijk en onzorgvuldig is genomen in samenlezing met artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

In die mate is het middel gegrond, wat leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing.”

Kernpunt van de betwisting in de voorliggende zaak is de vraag of verzoeker bij het indienen van zijn aanvraag om verblijfsmachtiging al dan niet een standaard medisch getuigschrift heeft overgemaakt dat zijn identiteitsgegevens vermeldt.

In de bestreden beslissing wordt verzoekers aanvraag om verblijfsmachtiging onontvankelijk verklaard omdat verzoeker bij de verblijfsaanvraag geen standaard medisch getuigschrift zou hebben overgemaakt zoals vereist door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het bij de aanvraag gevoegde document ondertekend door Dr. V.G. bevat volgens de gemachtigde geen link met een identificeerbare patiënt aangezien het geen identiteitsgegevens vermeldt en kan bijgevolg niet beschouwd worden als een medisch getuigschrift.

Verzoeker stelt bij zijn aanvraag om verblijfsmachtiging wel degelijk een standaard medisch getuigschrift te hebben overgemaakt, opgesteld op 27 november 2018 door Dr. V.G., waarin wordt verwezen naar een attest opgesteld door Dr. D.M. op 6 november 2018 dat als bijlage werd gevoegd en dat op zijn beurt wel degelijk verzoekers identiteitsgegevens vermeldt.

De Raad wijst er vooreerst op dat, anders dan in het arrest nr. 168 696 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 30 mei 2016 dat verweerder aanhaalt in de nota, verzoeker in casu beweert niet alleen een standaard medisch getuigschrift bij zijn aanvraag om verblijfsmachtiging te hebben gevoegd, maar ook bijlagen bij dit medisch getuigschrift waaruit zijn identiteitsgegevens wel degelijk zouden blijken. De inventaris van bijgevoegde stukken in zijn verblijfsaanvraag van 29 november 2018, die zich in het administratief dossier bevindt, vermeldt inderdaad dat verzoeker naast een standaard medisch getuigschrift opgesteld door Dr. A.V.G. op 27 november 2018 ook een verslag van Dr. D.M. van 6 november 2018 heeft overgemaakt, evenals een röntgenfoto van verzoeker. Verweerder betwist in de nota niet dat verzoeker een standaard medisch getuigschrift heeft gevoegd met bijlagen.

De Raad wijst er verder op dat de Raad van State in zijn arrest nr. 242.038 van 2 juli 2018 reeds oordeelde dat de Raad op wettige wijze mocht nagaan of er een voldoende link met de betrokken verzoeker bestond ondanks het gebrek aan identiteitsgegevens vermeld op de standaard medische getuigschriften voorgelegd bij de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De Raad van State oordeelde daarbij dat noch artikel 9ter van de Vreemdelingenwet noch het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet de Raad verbieden om bij die beoordeling rekening te houden met de bij het standaard medisch getuigschrift gevoegde bijlagen, waaruit voldoende duidelijk kan blijken dat het om de betrokkene gaat.

In casu blijkt echter dat het administratief dossier zoals door verweerder aan de Raad overgemaakt wel de verblijfsaanvraag, zijnde het schrijven van de advocaat bevat, maar niet de medische stukken die volgens de inventaris van de verblijfsaanvraag van 29 november 2018 bij deze aanvraag werden gevoegd, met name een standaard medisch getuigschrift opgesteld op 27 november 2018 door Dr. A.V.G., een medisch verslag van Dr. D.M. van 6 november 2018 en een röntgenfoto van verzoeker. Het administratief dossier bevat wel een formulier "medische stukken die beveiligd worden door de Directie Uitzonderlijk Verblijf", ingevuld door de gemachtigde, waaruit blijkt dat verzoeker een aanvraag 9ter op 29 november 2018 heeft ingediend, met standaard medisch getuigschrift en andere documenten met medische inhoud, aangezien deze zijn aangekruist. Er blijken evenwel ook 4 weggehaalde stukken te zijn. De Raad stelt vast dat het standaard medisch getuigschrift en andere documenten met medische inhoud uit het administratief dossier werden weggehaald. Nu deze stukken niet aan de Raad voorliggen, kan de Raad ook niet beoordelen of de gemachtigde op kennelijk redelijke of zorgvuldige wijze heeft vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift en de daarbij gevoegde bijlagen geen afdoende duidelijke link met een identificeerbare patiënt, zijnde verzoeker, bevatten. Bijgevolg is het voor de Raad onmogelijk om in het licht van de aangevoerde schendingen een wettigheidscontrole op de bestreden beslissing uit te oefenen en de aangevoerde schendingen te verifiëren. De Raad kan dan ook niet nagaan of de gemachtigde is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en of hij deze correct en redelijk heeft beoordeeld in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De vernietiging van de bestreden beslissing dringt zich dan ook op.

4. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 22 januari 2019 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES